

בית משפט לעניני משפחה בתל אביב - יפו

26 אוג 2015
521-02-14

פיצוי בגין נזקים שנגרמו לחייב מניהול שלא כדין של תיק הוצאה לפועל
על ידי הזוכה

איריס ארבל-אסל

השופטת

נ' ב'

תובע

- נגד -

מ' ב'

נתבעת

פסק דין

ראשית דבר

1. לפניי תביעה כספית אשר הגיש התובע כנגד הנתבעת, בגין נזקים שנגרמו לו, לטענתו, בשל הימנעות הנתבעת מלאפס את סכום החוב בתיק ההוצאה לפועל שפתחה נגדו וכן בהיעדר עדכון סדיר מצד הנתבעת של תשלומים שביצע התובע ישירות לידי הנתבעת ו/או גורמים שלישיים על חשבון חיוביו.

רקע רלוונטי בתמצית

2. התובע הוא בעלה לשעבר של הנתבעת ולהם xxxxx ילדים משותפים.
3. בין הצדדים התנהלו ועודם מתנהלים הליכים שונים, ביניהם תביעת מזונות תמ"ש xxxxxx במסגרתה חויב התובע על פי החלטת כב' השופטת xxxxxx מיום

מסמך זה עשוי להכיל שינויים שהוטמעו ע"י מערכת פסקדין

- 1.1.2012 בתשלום מזונות זמניים לידי הנתבעת. סכום המזונות הזמניים שונה מעת לעת על פי החלטותיה של כב' השופטת xxxxx במהלך ניהול ההליך בפניה.
4. בגין החיוב במזונות זמניים פתחה הנתבעת כנגד התובע תיק מס' xxxxxx בלשכת ההוצאה לפועל באאאאאא, אשר עפ"י הודאת הנתבעת, הועבר לאחר מכן ללשכת ההוצאה לפועל באאאאאא ומספרו שונה לתיק מס' xxxxxx (להלן – "תיק ההוצאה לפועל").
5. ביום 7.2.12 הגישו הצדדים הסכם לאישור בית המשפט, לפיו בכפוף לכך שהתובע ישלם לידי הנתבעת סך של 16,000 ₪, יאופס סכום החוב בתיק ההוצאה לפועל ויעמוד על 0 ₪ עד וכולל חודש פברואר 2012 (להלן – "ההסכם").
6. ביום 11.2.12 נתנה כב' השופטת xxxxx תוקף של החלטה להסכם.
7. ביום 2.2.14 הגיש התובע את התובענה שבפניי, בגין נזקים שנגרמו לו, לטענתו, עקב הפרת ההסכם על ידי הנתבעת אשר לא איפסה את סכום החוב כפי שהתחייבה ובגין עדכון לקוי של סכום החוב בתיק ההוצאה לפועל.
8. ביום 10.4.12 הגישה הנתבעת כתב הגנה, במסגרתו דחתה הנתבעת את מלוא טענות התובע.
9. ביום 15.4.14 הגיש התובע כתב תשובה.
10. ביום 17.12.14 התקיים דיון קדם משפט בתובענה.
11. ביום 2.3.15 ולאחר שנכשל הליך גישור בין הצדדים, ניתנה החלטה בדבר הגשת תצהירי עדות ראשית ונקבע מועד לשמיעת הוכחות.
12. ביום 8.6.15 התקיים דיון הוכחות במהלכו נחקרו הצדדים על תצהיריהם.
13. ביום 12.6.15 הוגשו סיכומים מטעם התובע; ביום 2.7.15 הוגשו סיכומים מטעם הנתבעת; ביום 10.7.15 הגיש התובע סיכומי תשובה.

טענות התובע

14. לטענת התובע, הנתבעת לא עמדה בהוראות ההסכם ולא איפסה את סכום החוב בתיק ההוצאה לפועל, למרות שהתובע פרע את חובותיו על פי ההסכם. התובע טוען כי הנתבעת ובא כוחה דאז נמנעו מלאפס את סכום החוב גם לאחר שפנה אליהם והפציר בהם לעשות כן.
15. בנוסף, טוען התובע כי אף ששילם את דמי המזונות באופן עקבי, נמנעה הנתבעת מלעדכן את סכום החוב בתיק ההוצאה לפועל באופן סדיר והניחה לחוב לתפוח, תוך צבירת ריביות והצמדה שלא כדין. זאת, במקום לדווח על כל אחד מהתשלומים שביצע בזמן אמת ובאופן רציף ותוך ניפוח החוב באופן מלאכותי באמצעות צבירת הפרשי הצמדה וריבית שלא אמור היה לצבור.
16. כך, רק ביום 13.11.12, ולאחר שהחוב תפח לסכום עתק של 80,000 ₪, ביצעה הנתבעת הקטנה מרוכזת של סכום החוב בסך של 75,000 ₪ כך שהחוב הועמד על סך של 5,401.33 ₪; הקטנה מרוכזת נוספת התבצעה רק ביום 25.11.2013,

לאחר שסכום החוב תפח לכדי סך של 58,139 ₪ והופחת בהינף יד לסכום של 15,577 ₪.

17. התובע טוען כי בעבודה מאומצת, שגבתה ממנו זמן יקר, אלפי שקלים ועוגמת נפש רבה, הצליח להוכיח ששילם לכל אורך הדרך. יחד עם זאת, התובע טוען כי גם היום סכום החוב בתיק ההוצאה לפועל אינו מדויק ונותרו הפרשי הצמדה וריבית שיש להפחית. לטענת התובע, על פי חישוביו, הנתבעת היא שחבה היום לתובע סכום של 15,000 ₪ בקירוב.

18. התובע טוען כי עקב מחדלי הנתבעת כאמור לעיל, נגרמו לו הנזקים הבאים ללא עוול בכפו (עמ' 18 לכתב התביעה): הוטלה עליו הגבלת יציאה מהארץ; ניתן צו מידע שמאפשר לחפש את כל נכסיו כאילו היה פושע; הוטלה עליו מגבלה מלחדש רישיון נהיגה; הוטלה עליו מגבלה מלחדש דרכון; רכבו היה מעוקל (אם היה לו כזה); הוטלה עליו הגבלה לבצע כל פעילות בבנק כלשהו בארץ בכלל, ובבנק בו מתנהל חשבונו בפרט; הוטלה הגבלה להוציא כסף באמצעות הכספומט; כל כרטיסי האשראי בוטלו; כל התשלומים שבוצעו בעזרת האשראי בוטלו לרבות הצהרון של הילדה; משכורתו עוקלה לחלוטין; הוטל עליו לשלם אגרות רבות מטעם ההוצאה לפועל שכלל לא היו צריכות להתקיים; המעקלים כבר הגיעו לבית הורי הבעל כדי לעקל חפצים וגרמו עוול קשה גם להורי התובע.

19. התובע טוען כי נאלץ לבזבז עשרות רבות של שעות כדי לחשב את סכום החוב האמיתי ולכתת רגליו בתום ימי עבודה קשים על מנת להשיג את הקבלות להוכחת טענותיו ובין היתר נאלץ לפנות לגן של הילדה; לבית הספר של הילד; לשני מתנ"סים; לקופת חולים; לקייטנה של הילד. כן נאלץ התובע להוציא תדפיסי בנק; לשחזר את פירוט ההוצאות ששילם עבור הנתבעת על פי בקשתה תוך הבטחה בלתי ממומשת שתשיב לו את הכספים לרבות לחברת המים המינרליים, חברת הוט וחברת האשראי. עוד נדרש התובע לשוחח טלפונית משך שעות עם כל הגורמים השונים כאמור לעיל ועם מוקד ההוצאה לפועל.

20. כן טוען התובע כי שמו הטוב נפגע, הוא קיבל שיחות קשות מהבנק ועבר שיחת בירור משפילה בעבודה נוכח צו העיקול שהוטל על משכורתו – לכאורה כיוון שאינו משלם את דמי המזונות כנדרש.

21. התובע טוען שעיקול משכורתו גרם לו להיכנס למשיכת יתר של 40,000 ₪ בקירוב תוך שהבנק גובה ממנו ריביות על הגדלת מסגרת האשראי.

22. כן טוען התובע כי בזבז זמן וכסף רב על ביצוע צילומים והדפסות של מאות מסמכים אותם השיג והיה צורך לשכפל בעותקים רבים לאור דרישות פקידי ההוצאה לפועל; עריכת המסמכים וכתובת הסברים; התייצבות פעמיים בלשכת ההוצאה לפועל באאאאאא תוך הפסד ימי עבודה ותשלום הוצאות חניה ודלק; כלוי ימי חופשה לטובת בירורים בהוצאה לפועל ודיונים בבית הדין הרבני תוך קבלת הערות ממקום עבודתו על חיסוריו הרבים.

23. בגין כל הנזקים כאמור עותר התובע לחייב את הנתבעת בתשלום של 30,000 ₪.

טענות הנתבעת

24. על פי גרסת הנתבעת, בחודש יולי 2013 ניגשה אל לשכת ההוצאה לפועל באמצעות וביקשה לפתוח תיק הוצאה לפועל בגין דמי המזונות שהתובע סירב לשלם; מאחר שנמסר לה כי קיים תיק פתוח בלשכת ההוצאה לפועל באמצעות, הגישה ביום 8.8.13 בקשה להעביר את תיק ההוצאה לפועל מאמצע אל אמצע; בחודש אוגוסט 2013 הועבר התיק אל לשכת ההוצאה לפועל באמצעות וביום 1.9.13 החל בא כוחה הנוכחי לפעול בתיק.
25. ביום 18.9.13 פנה התובע אל ב"כ הנתבעת וטען כי סכום החוב בתיק ההוצאה לפועל שגוי שכן שולמו על ידו סכומים שלא עודכנו בתיק. על מנת למנוע נזק לתובע, החליט ב"כ הנתבעת לבטל ולעכב את מלוא ההליכים בתיק ההוצאה לפועל עד לבירור החוב הנכון.
26. התובע מסר לב"כ הנתבעת כי יידרשו לו שלושה שבועות להעביר את כל המסמכים הנוגעים לחוב. ביום 5.11.13 שלח התובע אל ב"כ הנתבעת מייל בו הוא מציין כי לאור המסמכים שהוא שלח, הוא מעריך את חובו לנתבעת בסך של 7,000 ₪.
27. ביום 25.11.13 ולאחר בדיקה מקיפה, מסר ב"כ הנתבעת לתובע כי חובו עומד על סך של 14,347 ₪. ב"כ הנתבעת מסר לתובע פירוט של תחשיב החוב ורכיביו והורה על הקטנת סכום החוב בתיק ההוצאה לפועל בהתאם.
28. התובע פנה אל ב"כ הנתבעת וטען כי החוב עדיין גבוה מדי וביקש פירוט נוסף מעבר לזה שהועבר אליו. לפני משורת הדין, הוענקו לתובע 30 ימים על מנת להמציא מסמכים ו/או תחשיב חוב מטעמו אשר יצביע על הטעויות בתחשיב הנתבעת, אולם הוא לא עשה כן.
29. ב"כ הנתבעת שלח אל התובע מייל נוסף ובו אפשר לתובע לשלם את החוב. בעקבות המייל כאמור העביר התובע אל ב"כ הנתבעת מכתב, בו כתב בין היתר כי יגיש נגדו תלונה והתרברב בתלונות שכבר הגיש כנגד עורך דינה הקודם של הנתבעת וכנגד כב' השופטת אמצע.
30. רק ביום 29.12.2013 החל ב"כ הנתבעת לפעול בתיק ההוצאה לפועל כנגד התובע וזאת לאחר שנשלחה אל התובע התראה מבעוד מועד.
31. הנתבעת טוענת כי כל הפעולות בגין טוען התובע לנזקים, בוצעו בהתאם לדין ובמסגרת תיק הוצאה לפועל פתוח שעודנו מתנהל. משכך, כל עוד לא תתקבל החלטה שיפוטית שתדחה את טענות הנתבעת בתיק ההוצאה לפועל ותדרוש ממנה להשיב לתובע את התשלום שנפרע בתיק ההוצאה לפועל, אין לתובע עילה לתבוע ולדרוש פיצוי.

32. הנתבעת מכחישה את הטענה כי פעולותיה במסגרת תיק ההוצאה לפועל גרמו לתובע את הנזקים הנטענים על ידו ובין היתר, טוענת הנתבעת כי צו למסירת מידע שניתן במסגרת תיק ההוצאה לפועל נועד לצורך מיצוי הדין וחקר האמת ואין בו כדי להסב נזק לתובע; טענות התובע כאילו הוטלו עליו הגבלות אינה נכונה מהטעם שההגבלות בוטלו ע"י ב"כ הנתבעת עוד בטרם נכנסו לתוקף; לתובע אין רכב ועל כן ממילא לא נגרם לו נזק מהליך עיקול רכב, מה גם שמדובר בעיקול ברישום בלבד שלא בו כדי לגרום לתובע נזק ממשי ו/או למנוע מהתובע להשתמש ברכב; טענת התובע כאילו כל משכורתו עוקלה אינה אפשרית על פי חוק, מה גם שהתובע לא הביא אסמכתאות בדבר נזק שנגרם לו; תשלומי אגרות, ככל שהושתו על התובע במסגרת הליך ההוצאה לפועל, אינם נקבעים על ידי הנתבעת והוטלו במסגרת הליך בהוצל"פ בו התובע הוא החייב; התובע הוא שבחר לעדכן בלשכת ההוצאה לפועל את בית הוריו ככתובת מגוריו וכל "עוול" אשר לכאורה נגרם להוריו היה נמנע אילולא היה עושה כן.

33. הנתבעת טוענת כי התובע לא הוכיח את הנזקים לכאורה להם הוא טוען, אינו מציג נזק ממשי שנגרם לו ואינו מציג אסמכתאות.

34. הנתבעת טוענת כי אף שהיא מכחישה מכל וכל את נזקיו של התובע, עליו להעלות את טענותיו בפני רשם ההוצאה לפועל ולא ייתכן שצד הליך משפטי יפנה לערכאה משפטית אחרת על מנת שתפסוק לו פיצוי בגין "נזקים" שנגרמו לו מעצם ניהול ההליך נגדו, כאשר ההליך בעניינו לא נדחה ובפרט – כאשר הוא מודה כי קיים לו חוב.

35. הנתבעת טוענת כי התובע עושה הכל על מנת להתחמק מתשלום חובותיו, בין היתר תוך הטלת רפש בנתבעת ובא כוחה. הנתבעת טוענת כי אף לגרסת התובע עצמו, לא שילם את מלוא דמי המזונות כסדרם בהתאם להחלטות השיפוטיות ונוכח הודאתו המפורשת כי שילם תשלום חלקי בלבד, אין לו להלין אלא על עצמו.

36. עוד טוענת הנתבעת כי טענותיה לעניין החוב בתיק ההוצאה לפועל נסמכות על פסק דין חלוט, שריר וקיים בעוד שטענות התובע, לרבות טענותיו בתיק ההוצאה לפועל, הינן טענות בעלמא שאינן מבוססות באסמכתאות.

דיון והכרעה

37. ראשית יאמר, כי אין בכוונתי לבחון את הסכום אותו חב התובע לנתבעת על חשבון דמי המזונות; עניין זה נידון במסגרת תיק ההוצאה לפועל ויוכרע במסגרת ההליך המתנהל שם.

38. יתרה מכך: עיון בכתבי הטענות מעלה כי התובע אינו עותר למתן הכרעה בדבר סכום החוב, אלא טוען לנזקים שנגרמו לו בגין הפרת ההסכם על ידי הנתבעת ונוכח עדכון לקוי של החוב בתיק ההוצאה לפועל ומשכך, יש לדחות את טענת הנתבעת לפיה על טענות התובע בהליך שלפניי להתברר בלשכת ההוצאה לפועל.

הפרת ההסכם

39. כאמור לעיל, ההסכם בין הצדדים קיבל תוקף של החלטה של כב' השופטת xxxxxx ביום 11.2.12 ועל פיו, אמורה היתה הנתבעת להעמיד את סכום החוב בתיק ההוצאה לפועל על סך של 0 ₪ עד וכולל חודש פברואר 2012.
40. עיון בתדפיס תיק ההוצאה לפועל מעלה כי הנתבעת אכן הפרה את ההסכם בכך שלא איפסה את סכום החוב בתיק ההוצאה לפועל כפי שהתחייבה. נכון לסוף חודש פברואר 2012, עמד סכום החוב בתיק ההוצאה לפועל על סך של 28,462.89 ₪ בעוד שעל פי ההסכם בין הצדדים, לא היה אמור להיות לתובע חוב כלשהו במועד זה.
41. במהלך החודשים הבאים סכום החוב הלך ותפח, בין היתר כתוצאה מתוספות ריבית והצמדה שנצברו בגין אותו הסכום של 28,462.89 ₪ אשר כלל לא היה אמור להיות חלק מתיק ההוצאה לפועל.
42. רק ביום 13.11.12 ולראשונה מאז פתיחת תיק ההוצאה לפועל, התבצעה הקטנה של החוב באופן שסכום החוב, אשר האמיר באותה העת לסך של 80,921.83 ₪, הופחת בשיעור של למעלה מ- 75,500 ₪ והועמד על סך של 5,401.33 ₪ בלבד.
43. במסגרת כתב ההגנה, התעלמה הנתבעת באופן מוחלט מההסכם שנחתם בין הצדדים. הנתבעת לא סיפקה מענה לשאלה מדוע לא איפסה את סכום החוב כפי שהתחייבה, מדוע החליטה לבסוף לבצע הקטנה של סכום החוב רק למעלה משבעה חודשים לאחר שההסכם קיבל תוקף של החלטה או כיצד חושב סכום ההפחתה אשר ביצעה בסופו של דבר בנובמבר 2012 על הסך כאמור לעיל.
44. בחקירתה לפניי, התחמקה הנתבעת באופן עקבי מכל שאלה של התובע (אשר חקר את הנתבעת בעצמו) הנוגעת להסכם ולהפרתו והטילה את מלוא האחריות על עורך הדין אשר ייצג אותה בתקופה הרלוונטית (ראה: שם, עמ' 38 ש' 25 – עמ' 40 ש' 21); בשלב מאוחר יותר של החקירה הגדילה הנתבעת עשות ואף הכחישה כי ידעה על קיומו של ההסכם תוך שהיא טוענת כי עורך דינה דאז לא הביא אותו לידיעתה (ראה: שם, עמ' 45 ש' 19-8). חרף האמור, הנתבעת לא הביאה לעדות את עורך הדין אשר ייצג אותה בתקופה הרלוונטית לחתימת ההסכם ו/או הגישה תצהיר מטעמו.
45. כידוע, הלכה מושרשת היא כי אי הבאתו של עד רלבנטי יוצרת הנחה כי אילו הושמע העד היה בכך כדי לתמוך בגרסת היריב וכי הסיבה לאי הבאתו הינה החשש של בעל הדין מעדותו ומחשיפתו לחקירה שכנגד (ראה: ע"א 641/87 קלוגר נ' החברה הישראלית לטרקטורים וציון בע"מ פד"י (1) 239 בע"מ 245; ע"א 465/88 הבנק למימון ולסחר בע"מ נ' סלימה מתתיהו ואח'. פד"י מה (4), 651, 654). משכך, הכלל הוא כי צד אשר נמנע מלהעיד עדים מטעמו, נזקק הדבר לחובתו שכן אי-הבאתו של עד רלוונטי מעוררת, מדרך הטבע, את החשד, כי יש דברים בגו וכי בעל הדין, שנמנע מהבאתו, חושש מעדותו ומחשיפתו לחקירה שכנגד (ראו: ע"א 465/88 הבנק למימון ולסחר בע"מ נ' סלימה מתתיהו, פ"ד

מה(4) 651). נוכח האמור, יש לדחות את גרסתה של הנתבעת בדבר אי ידיעה על קיומו של ההסכם.

46. יתרה מכך: טענת הנתבעת לפיה לא ידעה על ההסכם הינה טענה כבושה, אשר נולדה רק בשלב מאוחר של החקירה הנגדית וזכרה לא בא בגדר כתבי הטענות או תצהיר העדות הראשית של הנתבעת. הדעת נותנת, כי לו היתה הנתבעת באמת ובתמים מגלה את דבר קיומו של ההסכם רק בעקבות הגשת התביעה על ידי התובע, היתה מעלה זאת בהזדמנות הראשונה ואף מתרעמת על כך שבא כוחה לשעבר חתם בשמה על הסכמים ללא ידיעתה. הנתבעת לא עשתה כן ומשכך, גם מטעם זה, לא מצאתי לקבל את גרסת הנתבעת בנדון ודינה להידחות.

47. הנתבעת היא הזוכה בתיק ההוצאה לפועל. מכאן, שהאחריות לבצע את העדכונים הנדרשים בתיק ההוצאה לפועל, כמו גם לוודא כי הסכום המופיע בו משקף את סכום החוב האמיתי, מוטל על הנתבעת עצמה. נוסף על כך, דין הוא כי "שלוחו של אדם כמותו, ופעולת השלוח, לרבות ידיעתו וכוונתו, מחייבת ומזכה, לפי העניין, את השולח" (חוק השליחות, תשכ"ה-1965, סעיף 2). לאור האמור, האחריות לכך שתיק ההוצאה לפועל לא אופס כנדרש, מוטלת על הנתבעת.

48. לא נעלם מעיני בית המשפט, כי אף לשיטת התובע עצמו, עמד חובו הנומינלי של התובע כלפי הנתבעת נכון לנובמבר 2012 על סך של 3,627 ₪ (עמ' 7 לכתב התשובה). משכך, נראה כי הסכום עליו הועמד החוב בתיק ההוצאה לפועל בסופו של יום לאחר שבוצעה ההפחתה בנובמבר 2012 אינו חורג באופן ניכר מסכום החוב לו טוען התובע עצמו.

49. יחד עם זאת, די בקיומו של הפרש, קטן ככל שיהיה, בין סכום החוב לו טוען התובע לבין הסכום עליו הועמד תיק ההוצאה לפועל לאחר ההפחתה בנובמבר 2012, על מנת להקים ספק בשאלת גובה החוב האמיתי לאותו מועד. הלכה למעשה, לא ניתן כיום לדעת בוודאות האם ההפרש בין הסכומים לעיל נובע משאריות של סכום החוב עד וכולל פברואר 2012, אותו הייתה הנתבעת אמורה למחוק, או שמדובר בחוב אמיתי של התובע שנצבר החל ממרץ 2012 ואילך.

50. יובהר, כי ככל שההפרש בין הסכומים, או למצער חלק ממנו, נובע מחיוב בו לא היה התובע אמור לשאת, הרי שהתובע אף אינו אמור לשאת בהפרשי ההצמדה והריבית אותם צבר סכום ההפרש לאורך חיי התיק.

51. מן האמור עולה כי בכך שהפרה את ההסכם, גרמה הנתבעת לתובע נזק ראייתי והנטל הוא על הנתבעת להוכיח שהסך של למעלה מ-75,000 ₪ אשר הופחת מסכום תיק ההוצאה לפועל בנובמבר 2012, שווה ערך למחיקת מלוא החוב בתיק ההוצאה לפועל נכון לפברואר 2012, כולל מלוא הפרשים שנצברו בגין הסכום כאמור. הנתבעת לא הרימה את הנטל להוכחת הנדרש על ידה ויש לזקוף זאת לחובתה.

עדכון לקוי של סכום החוב בתיק ההוצאה לפועל

52. כאמור לעיל, מעיון בתדפיס תיק ההוצאה לפועל עולה כי החל ממועד פתיחת התיק בוצעו בו רק שתי הפחתות מרוכזות: האחת בנובמבר 2012 והשנייה בנובמבר 2013.

53. התובע הציג רשימה ארוכה ומפורטת של המחאות – כשלושים במספר – אשר משך מחשבונו עבור תשלום דמי מזונות לידי הנתבעת וביצוע תשלומים שונים לבית הספר והצהרון של הילדים החל ממרץ 2012 ועד ינואר 2014 (נספח ת-8 לתצהיר העדות הראשית של התובע). כתימוכין לכך שההמחאות האמורות אכן נמסרו, הציג התובע: צילומים של 11 המחאות משוכות לפקודת הנתבעת עבור החודשים 2-12/2013 בסכום ממוצע של כ- 4,200 ₪ לחודש; אישורים חתומים ע"י הנתבעת עצמה בגין קבלת תשלומים שונים מהתובע ע"ח דמי מזונות בחודשים 3/2012, 4-5/2012, 7/2012, 9-10/2012, 12/2012, 1/2013, 5-6/2013; אסמכתאות על הפקדת המחאות לחשבון הבנק של הנתבעת בחודשים 8/2012, 3/2013, 5/2013 (שתי המחאות), 9-12/2013; 1/2014.

54. כן הציג התובע כנספח ת-9 לתצהיר העדות הראשית מטעמו תדפיסים מחשבון הבנק של הנתבעת, אותם צירפה הנתבעת עצמה לכתב ההגנה מטעמה, בהם רואים בבירור המחאות שהופקדו והעברות בנקאיות שבוצעו מהתובע אל חשבונה של הנתבעת, החל מינואר 2012 ועד מרץ 2014.

55. הנתבעת לא טענה כנגד האסמכתאות אשר הציג התובע כאמור לעיל או כנגד ביצוע התשלומים המופיעים בהן. יתרה מכך: הנתבעת למעשה הודתה בחקירתה הנגדית כי התובע ביצע תשלומים שונים על חשבון דמי המזונות (ראה למשל: שם, עמ' 45 ש' 30-32; עמ' 48 ש' 17-23; עמ' 55 ש' 1-עמ' 56 ש' 8).

56. מן המקובץ עולה, כי הוכח שהתובע אכן ביצע תשלומים שונים על חשבון דמי המזונות באופן שוטף החל מחודש מרץ 2012 ולמצער עד לראשית 2014.

57. סעיף 17א(א) לתקנות ההוצאה לפועל, קובע את חובתו של זוכה בתיק הוצאה לפועל לעדכן באופן שוטף ולכל היותר בתוך שבעה ימים, תשלומים אשר קיבל מהחייב על חשבון החוב שלא באמצעות לשכת ההוצאה לפועל:

"זוכה ידווח ללשכת ההוצאה לפועל על כל תקבול שקיבל על חשבו החוב, שלא באמצעותה; דיווח כאמור יימסר ללשכה תוך שבעה ימים מקבלת התקבול".

58. התחייבות בנוסח דומה, אשר כותרתה "התחייבות זוכה לדיווח קבלת תשלום פרטי", נמסרת לחתימת כל זוכה בעת פתיחת תיק בלשכת ההוצאה לפועל. העתק מההתחייבות עליה חתמה הנתבעת באמצעות בא כוחה דאז, צורף על ידי התובע כנספח ת-7 לתצהיר העדות הראשית מטעמו; כן צירף התובע כנספח ת-7 לתצהיר העדות הראשית מטעמו העתק מטופס "הצהרת זוכה בפתיחת תיק מזונות", המכיל את אותה ההתחייבויות, חתום אף הוא על ידי הנתבעת באמצעות בא כוחה דאז.

59. חרף האמור, מעיון בתיק ההוצאה לפועל עולה כי לא בוצע עדכון של סכום החוב באופן שוטף והתקבולים לא הופחתו בזמן אמת. ב"כ של הנתבעת אף הודה מפורשות בכך שתיק ההוצאה לפועל לא עודכן כנדרש במייל אשר כתב ב"כ הנתבעת אל התובע ביום 29.9.13, בו נכתב כדלהלן (ההדגשות אינן במקור, א.א.א):

קיבלתי את המייל של xxxx בו מפורטות טענותיו, לרבות הסכומים והחלטות בית המשפט השונות.

מעיון במייל וקריאה ראשונה נראה כי תיק ההוצאה לפועל, כפי שמסרתי לכם בשיחותינו, אינו מעודכן בגובה החוב הנכון (לא בוצעו הקטנות קרן בתיק עוד טרם העברתו לייצוגי)..."

60. רק בחודש נובמבר 2013, לאחר שהתובע הגיש לבא כוחה של הנתבעת מסמכים המעידים על סכומים ששילם, התבצעה הפחתה אחת מרוכזת בגובה החוב בסך של למעלה מ- 40,000 ₪.

61. אומנם, הנתבעת טוענת כי הסכומים אשר שילם התובע אינם מהווים את מלוא סכום דמי המזונות אשר היה עליו לשלם והתובע אף הודה בכך בחקירתו (שם, עמ' 23 ש' 20-עמ' 24 ש' 12); אולם, אין הדבר גורע מחובתה של הנתבעת לעדכן בתיק ההוצאה לפועל באופן שוטף את אותם הסכומים שהתובע שילם ע"ח חיובו במזונות, גם אם הינם חלקיים.

62. בחקירתו הנגדית, הודה התובע כי לא פנה מעולם מיוזמתו אל לשכת ההוצאה לפועל בבקשות להקטין את גובה החוב (שם, עמ' 25 ש' 29-עמ' 26 ש' 8). עניין זה חסר משמעות בנסיבות המקרה, בהינתן כי בתקופה הרלוונטית ועד לחודש פברואר 2014, הוטלה החובה לעדכן את תיק ההוצאה לפועל באופן בלעדי ומוחלט על הזוכה בלבד - ולא על החייב. החל מחודש פברואר 2014 וממועד זה בלבד, נכנסה לתוקפה הוראת שעה לפיה החובה לעדכן תיק ההוצאה לפועל במסלול מזונות, מוטלת הן על הזוכה והן על החייב (תיקון מס' 42 לחוק ההוצאה לפועל, תשכ"ז-1967).

63. לאור האמור לעיל, אני קובעת כי הנתבעת הפרה את חובתה לעדכן את תיק ההוצאה לפועל ולדווח על תקבולים אשר קיבלה מהתובע ע"ח חיובו בדמי מזונות בתוך פרק הזמן הקבוע בדין.

נזקים שנגרמו לתובע

64. התובע טוען כי כתוצאה מכך שהנתבעת הפרה את ההסכם ולא מילאה את חובתה לעדכן את תיק ההוצאה לפועל באופן שוטף, נגרמו לו נזקים משלושה סוגים: הפסד זמן, הוצאת כספים דה-פקטו ועוגמת נפש. התובע מעמיד את סכום התביעה בגין מכלול הנזקים כאמור על הסך של 30,000 ₪.

65. פירוט חישוב הנזק בגין כל אחד מהנזקים כאמור, מצורף כנספח ת-13 לתצהיר העדות הראשית של התובע.

66. התובע ערך טבלה המפרטת את הזמן אשר השקיע, לשיטתו, באיסוף קבלות ואסמכתאות, עריכת טבלה המרכזת את הסכומים ששילם, פעולות הכרוכות בהכנה והגשה של בקשה בטענת פרעתי אל לשכת ההוצאה לפועל, פעולות הכרוכות בהכנה והגשה של תובענה זו וכן פעולות נוספות. בסה"כ על פי המצוין בטבלה טוען התובע כי השקיע 154 שעות.

67. ביחס לפרקי הזמן אשר התובע השקיע, התובע לא תמך את טענותיו לעניין זה באסמכתאות; יחד עם זאת, אני סבורה כי ניתן להעריך, על דרך האומדנא, כי פרקי הזמן אשר ציין התובע בטבלה הינם סבירים והם מקובלים עליי.

68. מנגד, אינני סבורה כי כל הרכיבים אשר ציין התובע בטבלה ראויים להיכלל בגדר הנזקים אשר נגרמו לו בגין הפרותיה של הנתבעת וכי יש לקחת בחשבון רק את

- השעות אשר הושקעו באיתור קבלות ואסמכתאות ובהכנת הטבלה המרכזת את מלוא הסכומים כאמור, כפי שיבואר להלן.
69. באשר לשעות אשר השקיע התובע בהכנה, הגשה וניהול הבקשה בטענת פרעתי, הרי שמדובר בהוצאות משפט בגין הליך שלא התנהל בבית משפט זה אלא בפני טריבונל שיפוטי אחר. משכך, ככל שהתובע סבור כי הוא זכאי להוצאות משפט בגין בקשתו בטענת פרעתי, דרך המלך הינה הגשת בקשה לפסיקת הוצאות בלשכת ההוצאה לפועל בפניה התנהל ההליך בטענת ה"פרעתי".
70. באשר לשעות אשר השקיע התובע בהכנה, הגשה וניהול התובענה דנן, הרי שגם כאן מדובר בהוצאות משפט אשר נגרמו לתובע בשל הגשת התובענה, להבדיל מנזקים בגינם הגיש התובע את תביעתו מלכתחילה והם אלו אשר יובאו בחשבון בשלב זה. שאלת כיסוי הוצאותיו של התובע במסגרת הליך זה, תבחן, לפי הצורך, בתום הדיון בהליך בהתאם לתקנה 511 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984.
71. לאור האמור, מצאתי לנכון לקחת בחישוב הנזק אשר נגרם לתובע את פרק הזמן של 45 שעות אשר השקיע התובע באיתור קבלות ואסמכתאות והכנת הטבלה המרכזת את התשלומים שביצע. מדובר בכמות שעות לא מבוטלת, אותן נאלץ התובע להשקיע כתוצאה מהפרת הנתבעת את חובתה שבדין לעדכן בתיק ההוצאה לפועל כל תשלום אשר ביצע התובע בתוך שבעה ימים לכל המאוחר מיום ביצועו.
72. באשר להוצאות הכספיות אשר הוציא התובע, לשיטתו, עבור ביצוע הדפסות וצילומים לצורך הכנת הבקשה בטענת פרעתי ותובענה זו, הוצאות דלק וחניה שהוצאו לצורך הגשת כתבי הדין בלשכת ההוצאה לפועל ובבית משפט זה וכן האגרה ששילם התובע לפתיחת התובענה דנן, הרי שכולם בגדר הוצאות משפט ואינני מוצאת לכלול אותם במסגרת נזקיו של התובע, וראה לעניין זה האמור לעיל ביחס לשעות אשר השקיע התובע בהכנה, הגשה וניהול ההליכים הנ"ל.
73. באשר לנזקים אשר התובע טוען כי נגרמו לו כתוצאה מנקיטת הליכים כנגדו במסגרת תיק ההוצאה לפועל, הרי שככל שמדובר בהליכים שננקטו לאחר ביצוע ההפחתה בנובמבר 2013, לרבות עיקול משכורתו של התובע, אלו התבצעו בהתבסס על סכום החוב המעודכן ועל פי דין. ויודגש: התובע הגיש את בקשתו בטענת פרעתי לאחר שהנתבעת ביצעה את ההפחתה השניה ובמטרה להביא להקטנה נוספת בחוב, אולם בקשתו לא התקבלה על ידי רשמת ההוצ"פ; לאור האמור, חזקה כי אין להפחית מהחוב תשלומים נוספים וכי מדובר בסכום החוב הנכון (למעט התאמות, ככל הנדרש, בגין הפרשי ריבית והצמדה).
- נוכח האמור לעיל, מדובר בפעולות לגיטימיות שננקטו כדין על ידי הנתבעת בכובעה כזוכה בתיק ההוצאה לפועל ומשכך, אין מדובר בנזקים ברי תביעה ואין לפסוק לתובע פיצוי בגינם.
74. שונים הדברים ככל שמדובר בפעולות שננקטו כנגד התובע עובר לביצוע ההפחתה; פעולות אלו ננקטו בהתאם לסכום החוב הלא מעודכן והמפורז. מעיון בנספח ת-12 לתצהיר העדות הראשית של התובע, עולה כי ביום 2.9.13 ובטרם בוצעה ההפחתה בתיק, הוטלו על התובע ההגבלות הבאות: הגבלה משימוש בכרטיסי

חיוב, הגבלה מחידוש דרכון, עיכוב יציאה מהארץ, הגבלה מחידוש רישיון נהיגה וכן הוצאו צווים למסירת מידע אודות התובע לרשם המשכונות וחברת החשמל.

יחד עם זאת, מעיון בנספח כאמור ניתן ללמוד כי כל ההליכים כנגד התובע בוטלו ביום 29.9.13 בעקבות הגשת בקשה מצד הנתבעת והלכה למעשה, היו ההגבלות בתוקף לפרק זמן קצר בלבד. זאת ועוד: התובע לא טוען כי נגרם לו נזק ממשי בפרק הזמן הקצר בו היו ההגבלות בתוקף, כגון נסיעה מתוכננת לחו"ל שהתבטלה בשל עיכוב היציאה מהארץ וכיוצ"ב. מנגד, אין בכך כדי לגרוע מעוגמת הנפש הנגרמת כתוצאה מהגילוי על הטלת הגבלות כאמור לעיל בגין חוב מופרז ומנופח.

75. לכן, יש להוסיף את עוגמת הנפש אשר נגרמה לתובע בגין השעות הרבות שהשקיע באיסוף הנתונים אודות תשלומים שביצע, כפי שתואר לעיל, תוך שהוא משחית לצורך כך, בין היתר, ימי חופש בתשלום וטרוד בהתרוצצות והתעסקות בצורך להוכיח שביצע תשלומים אשר הנטל לדווח על ביצועם הוטל על הנתבעת, אך היא הפרה את חובתה לעשות כן.

76. לאור כל האמור לעיל, אני מעמידה את סכום הנזקים הכולל אשר נגרמו לתובע כתוצאה מהפרותיה של הנתבעת בסך של 12,000 ₪.

לסיכום

77. הנתבעת תישא בנזקיו של התובע בסך כולל של 12,000 ₪.

78. כמו כן, תישא הנתבעת בהוצאות התובע בגין ההליך בסך של 5,000 ₪.

79. המזכירות תודיע לצדדים ותסגור את התיק שבכותרת.

ניתן היום, י"א אלול תשע"ה, 26 אוגוסט 2015, בהעדר הצדדים.